

Alena Zátopková

Vzdělávání pracovníků Českých drah

Diplomová práce – Praha 2008

Posudek oponenta

Rozsah předložené práce je 112 stran. Soupis bibliografických citací má 29 základních položek (z toho 6 cizojazyčných) a přiložen je seznam 18ti interních materiálů ČD (z toho 2 cizojazyčné). Autorka tak překročila vnitrokatederní normy rozsahu práce a počtu pramenů.

Výběr tématu autorka vysvětluje v Úvodu tím, že řadu let je tato organizace jejím zaměstnavatelem. Poskytlo jí to možnost spojit ve své práci dlouholeté zkušenosti s poznatky, nabytými studiem na této katedře. Struktura práce tomu odpovídá. V prvních dvou kapitolách autorka zúročuje studium oboru (Vzdělávání pracovníků v organizaci obecně a stručný historický pohled na vývoj vzdělávání pracovníků v organizacích). Ve třetí kapitole se zabývá historií výchovy a vzdělávání na železnici od jejích počátků do současnosti.. Ve 4. a 6.kapitole se autorka věnuje vzdělávání pracovníků ČD v současnosti a na to navazuje kapitola 7.(Využití e-learningu u ČD). Mezi tyto kapitoly je vklíněna kapitola 5., která popisuje profesní vzdělávání v pěti zahraničních státech. Jakkoliv toto řazení vypadá na první pohled nelogicky, vlastní název i obsah kapitol poskytuje dostatečné důvody pro zvolené řazení témat.

První kapitola je čistě popisná, diplomantka vychází z pramenů a používá zde řadu citací , případně volných či těsnějších parafrází původních textů. Obsah subkapitol odpovídá jejich názvům. Místy lze evidovat verbální nadbytečnost.

Druhá kapitola vychází pochopitelně rovněž z podkladové literatury. V druhém odstavci této kapitoly autorka uvádí, že od druhé poloviny 19.století se začali věnovat problematice vzdělávání pracovníků v organizaci vědci, jejichž jména uvádí v kapitole první. Zde jsou však citováni pouze odborníci, kteří jsou našimi současníky! Kromě tohoto odstavce je první část kapitoly složena takřka výhradně z citací. Zajímavou součástí kapitoly jsou ukázky sociální a vzdělávací péče u několika firem z období 1.republiky. Upozorňuji pouze, že majitel Elektrotechnické továrny v Pardubicích se jmenoval Jaroslav Vadas (str.36).

Třetí i čtvrtá kapitola těží rovněž z pramenných podkladů.

Pátá kapitola je doplněna stručným samostatným porovnáním uvedených zahraničních železnic s železnicemi českými. U subkapitoly 5.5 (Slovenské železnice) je po prvním odstavci pětistránková pasáž, jejíž souvislost se slovenskými železnicemi jsem nepostřehl.

Závěr práce je poněkud nestandardní. Obsahuje sice pasáže, které jsou výsledkem samostatného uvažování , hodnocení a návrhů, ale takovéto pasáže obvykle nebývají obsahem Závěru.

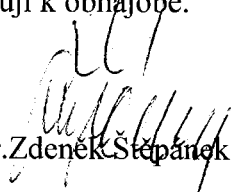
:

Další poznámky:

1. Některé použité zkratky nejsou v textu vysvětleny (např. SŽDC).
2. Práce obsahuje několik formulačních nedostatků, které zastírají smysl textu.
3. V práci nejsou hrubé gramatické chyby, nicméně pravidla interpunkce jsou autorce zcela cizí.

Je zjevné, že diplomantka věnovala této práci velmi mnoho času a energie, což se po mém soudu mohlo projevit celkově na vyšší kvalitě textu. Nicméně práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 7.9.2008

PhDr. Zdeněk Štěpánek